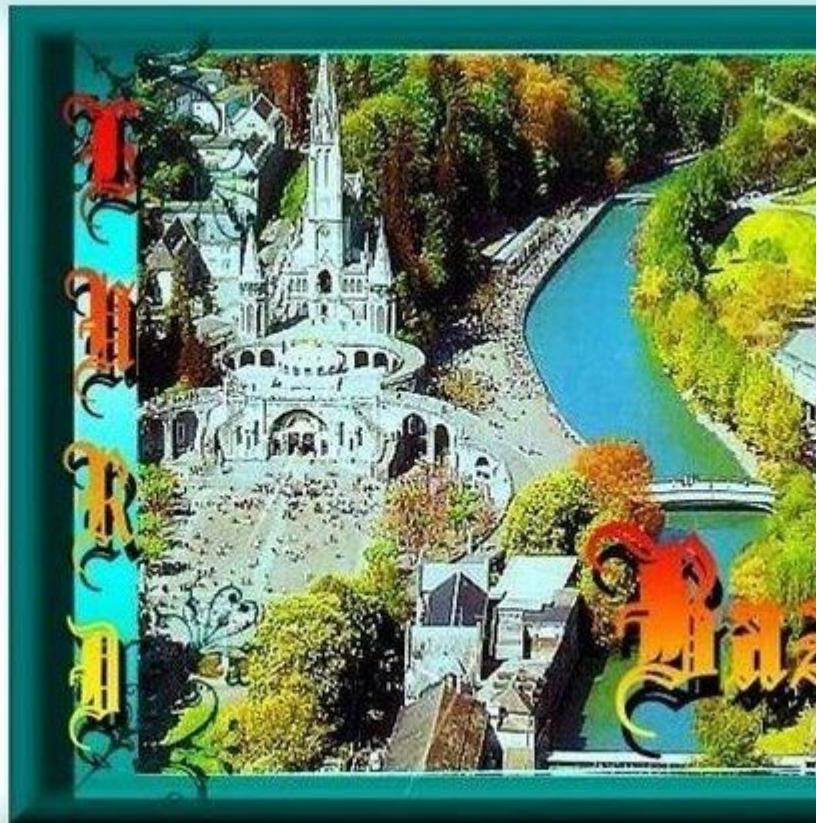
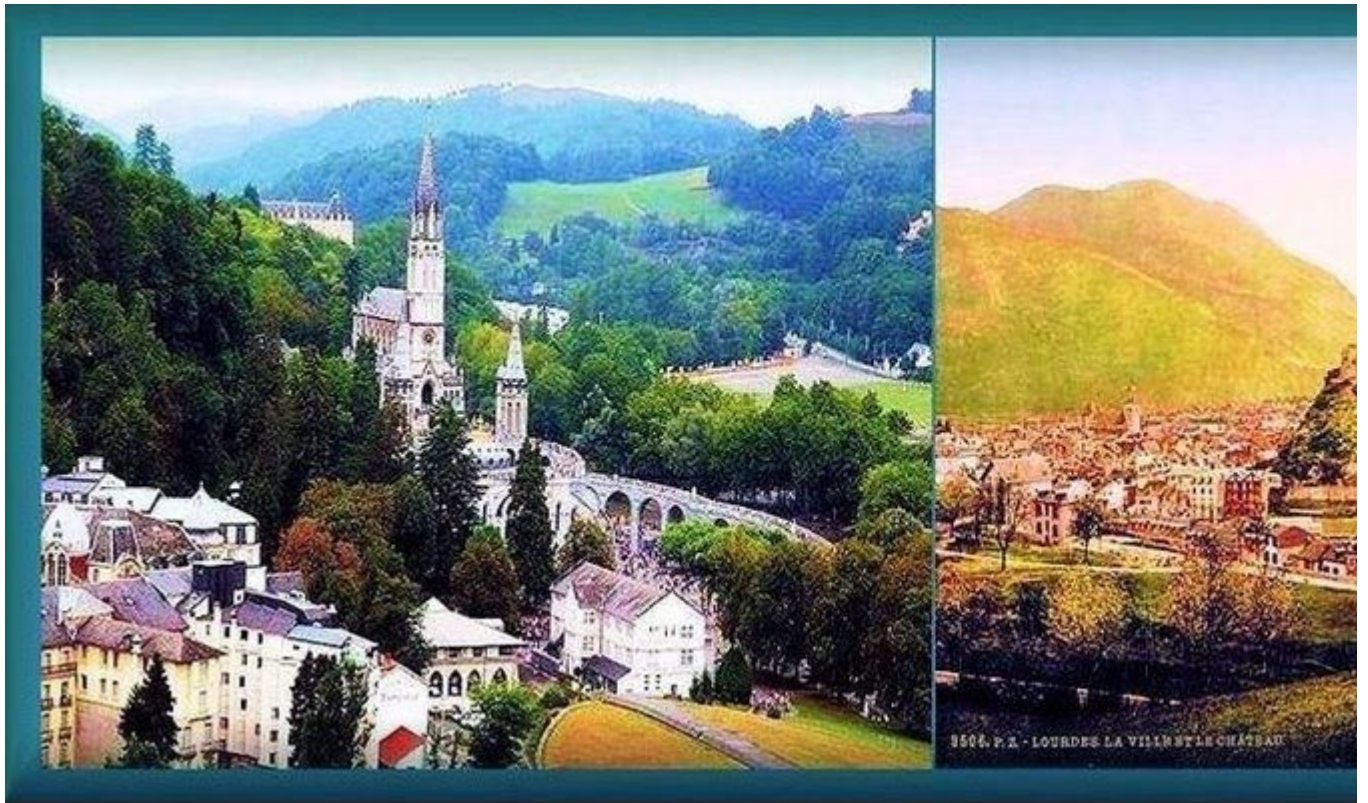

Ukazanja i Poruke Majke Božje u

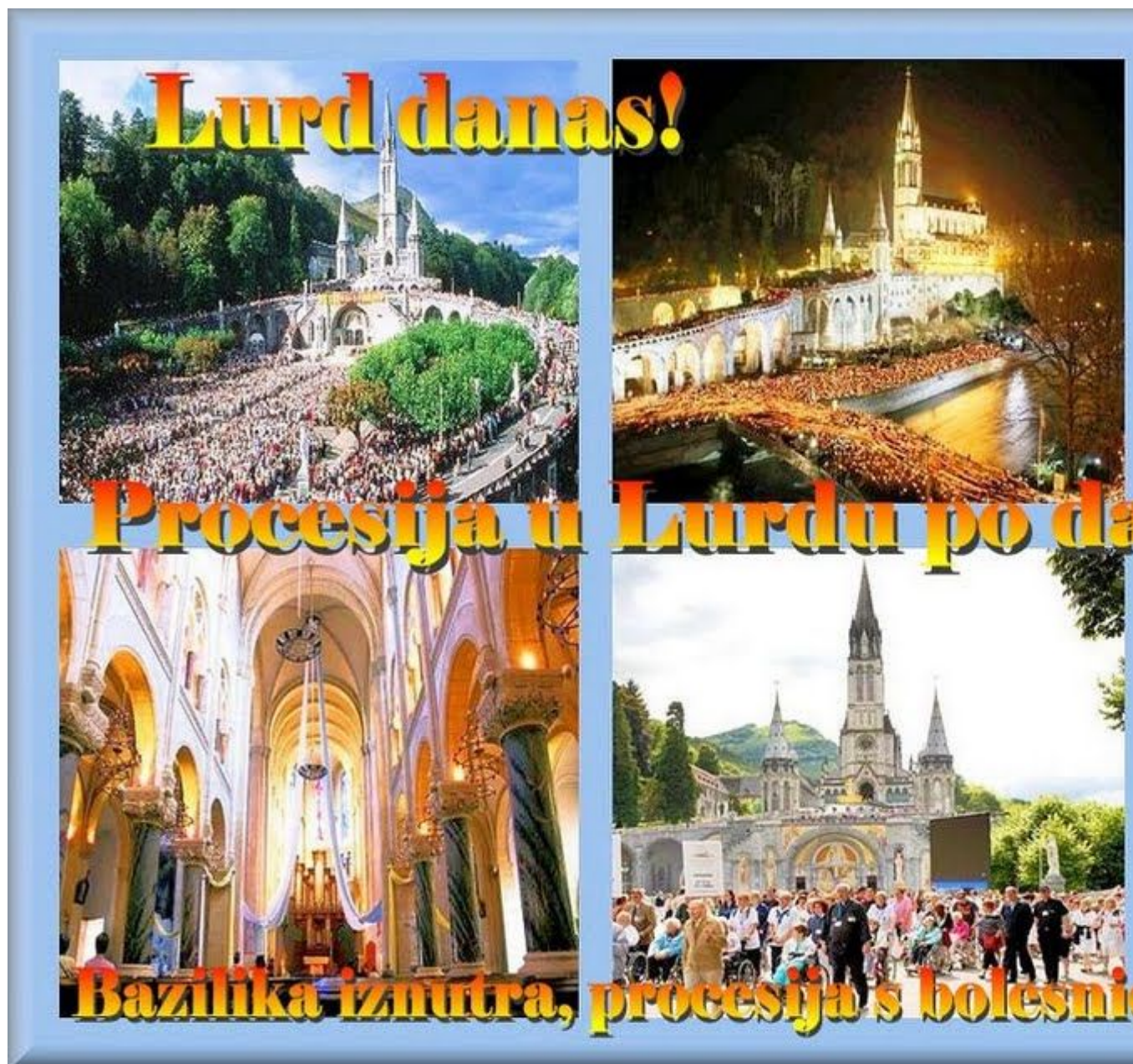
English language, *Our Lady of Lourdes* see:
<http://www.catholictradition.org/Mary/lourdes.htm>

**Bernardica na koljenima pred Gospom i sa
desna Bazilika u Lurdu**

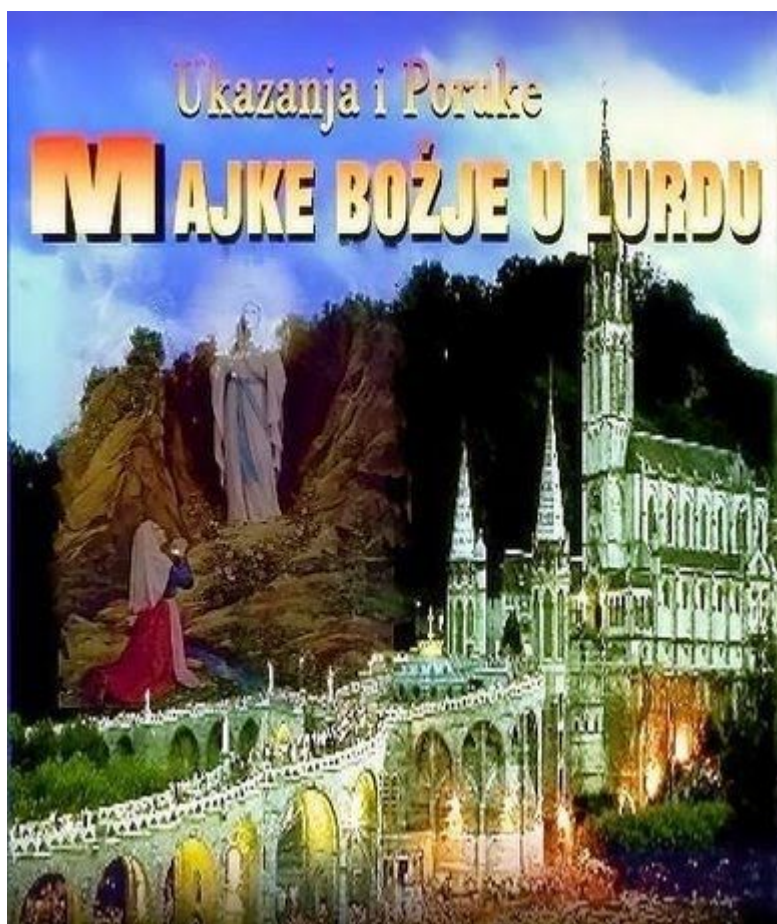

Lurd danas i prije

Pogledajte, Panorama Lurda u Video slici: http://www.lourdes-radio.com/vv_lourdes/visite_lourdes.html

Uvod

Gradić Lurd nalazi se na jugu Francuske ispod visokih Pirineja s kojih 20.000 stanovnika. Grad se nalazi uz rijeku Gavu, ispod brijega na kojem je starinska tvrđava .

Sveta Bernardica se rodila 17. veljače 1844. godine u Lurdu kao prva kći iz obitelji

mlinara Franje Subiru i Lujze
rodile

r.Casterot. Poslije nje

su se u obitelji još tri sestre. Iz njezinog djetinjstva poznato je da je bila pobožna djevojčica i ujedno je pomagala roditeljima u svemu što je bilo potrebno u obitelji. To se već vidi kod prvog Gospina ukazanja uz rječicu Gavu, kamo je Bernardica s dvije djevojčice došla brati drva...

Prvo ukazanje – četvrtak 11. veljače 1858.

Bernardica Subiru (14), njena sestra Tioneta (12) i njihov mali prijatelj Ivan Abadi (13) otišli su u šumu, po drva. Hodali su do Massabielle i ugledali su špilju pred kojom je tekla rijeka. Bernardica Subiru je počela skidati cipele i čarape s ciljem da uđe bosonoga u vodu. Tek što ih je skinula začula je neki zvuk poput naleta vjetra. Ponovno je čula isti zvuk i kada je pogledala prema špilji, ugledala je u krajnjem gornjem uglu neku prekrasnu gospođu odjevenu u bijelu opravu s plavim pojasom i sa žutom ružom na stopalima. Gospođa je prstom pozvala Bernardica da se približi. Bernardica se gotovo ukočila od straha. Spontano je zgrabila svoju krunicu, i pokušala se prekrižiti. Ali to nije mogla učiniti sve dok se i gospođa nije prekrižila; gospođa je i sama imala krunicu ali s velikim sjajnim križem. Dok je Bernardica molila krunicu vidjela je i gospođu kako prebire po zrcima krunice, ali ne miče ustima. Ovo je viđenje trajalo jedno 15 minuta. Druga djevojčica nije vidjela ništa, ali Bernardica je djeci ispričala o viđenju i vijesti su prenijeli majci.

Drugo ukazanje – nedjelja, 14. veljače 1858.

Karnevalska je nedjelja i Bernardica Subiru osjeća poticaj da ode do špilje iako joj je majka zabranila da to čini. Nakon

duljeg nagovaranja, Bernardičina majka se složila da ju pusti otići do špilje s druge dvije djevojčice. Ponijele su bočicu sa svetom vodom da poškrope vodom gospođu iz špilje, u slučaju da ju opet vide. Bernardica je nagovorila djevojčice da kleknu i da zajedno mole krunicu. Bernardica s ponovno ugleda Gospođu s krunicom na ruci. Škropila je svetom vodom prema gospođi i rekla: 'Ako si od Boga, ostani. Ako nisi, otiđi.' Što je Bernardica više škropila vodom to se Gospođa sve više

smiješila. Kada je ispraznila bočica Bernardica je nastavila moliti krunicu a viđenje tj. Gospođa je nestala.

Treća ukazanja – četvrtak, 18. veljače 1858.

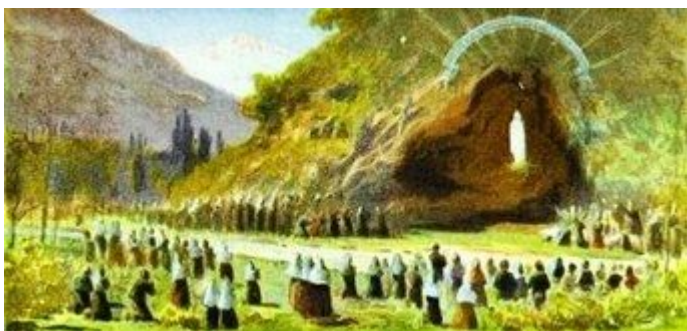
Veoma rano ujutro Bernardica je ponovno klečala u špilji. Nekoliko odraslih iz sela došlo je zajedno s njom i dali su joj olovku i papir. Bernardica stupi u špilju i upita Gospođu: 'Možete li molim vas napisati svoje ime'. Seljani su joj naime rekli da to učini.

Bernardica začu odgovor: *'To nije potrebno'*. Zatim ju Gospođa upita: *'Hoćeš li biti tako dobra i dolaziti do spilje daljnjih petnaest dana?'* Bernardica odgovori: 'Da, obećajem to'. Gospođa je zauzvrat njoj obećala slijedeće:

'Obećajem da ću te usrećiti, ali ne u ovome svijetu nego u idućem.'

Zatim je rekla: *'Željela bih ovdje vidjeti mnogo ljudi.'* Sada je Bernardica prvi puta čula njen blagi, veoma jasan glas. Ovo ukazanje trajalo je manje od pola sata.

Četvrto ukazanje – petak, 19. veljače 1858.

Bernardica se više ne boji i osjeća dublji nutarnji poriv da ode do špilje Massabielle. Prati ju šest ili sedam žena zajedno s Bernardičinom tetkom. Nakon svega 3 Zdravomarije, Bernardica ponovno ima viđenje i ono traje oko 30 minuta. Toga je dana Bernardica ponijela sa sobom blagoslovljenu svijeću, a to će i dalje činiti svakoga dana do 14. viđenja: 3. svibnja 1858.

Peto ukazanje – subota, 20. veljače 1858.

Toga dana skupina s Bernardicom narasla je na oko 30 ljudi. Ponovno ima isto viđenje i kad ono završi Bernardica se odmah vratila u svoje smireno, uobičajeno stanje. Govorila je veoma malo o tome, samo je jasno rekla, kako je ponovno vidjela, prekrasnu Gospođu, koja joj se smiješila iz špilje.

Šesto ukazanje – nedjelja, 21. veljače 1858. Ove nedjelje ujutro, oko stotinjak ljudi odlazi s njom do špilje, svjesni njene duboke potresenosti cijelim događajem. Ukazala joj se naša Gospa kako sjajnim očima promatra cijeli svijet i veli: *'Molite za grešnike'*. Popodne Bernardica mora izdržati dugačak razgovor s policijskim komesarom Jacometom. Bernardica ostaje mirna; otac Subiru ju prisiljava da mu obeća kako neće više odlaziti do špilje.

Sedmo ukazanje – utorak, 23. veljače 1858.

Na ispovijedi, kapelan, otac Pomian tumači Bernardici da joj nitko nema pravo braniti odlazak do špilje. Na to, njen otac, Subiru, ukida svoju zabranu da posjećuje špilju. Toga dana ponovno je nazočno barem stotinjak svjedoka. Među njima su i liječnik Dozous i mnoge druge značajne ličnosti gradića. Naša Blažena Djevica Marija poučava Bernardicu riječ po riječ, posebnu molitvicu, koju Bernardica čuva kao tajnu. Moli ovu molitvu svakodnevno, do kraja svog života. Marija joj također daje upute. *'Idi svećenicima i prenesi im kako želim da ovdje izgrade kapelicu'*.

Osmo ukazanje – srijeda, 24. veljače 1858.

Dvjesto do tristo ljudi okupilo se oko špilje. Promatraju ožalošćeno lice Bernardicu koja po tlu puzi na koljenima, nekoliko se puta zaustavlja da promuca; pokora... pokora... pokora. Rekla je da ju je Gospa zamolila činiti tako kao pokoru za grešnike.

Zdravo Marijo... moli za nas grešnike!

Deveto ukazanje – četvrtak, 25. veljače 1858.

Ponovno je špilja puna ljudi. Tijekom ovog ukazanja Bernardica izgleda izvanjski veoma čudno, jer Djevica Marija joj govori: *'Kćeri moja, želim ti povjeriti, samo tebi i o tebi zadnju tajnu, koju nikada nikome ne smiješ reći. Idi sada i pij sa izvora i operi se na izvoru te žvači travu koja raste u blizini.'* Gospa pokazuje prstom prema špilji. Zatim Bernardica ugleda prljavu, blatnjavu vodu i ne može ju piti. Pokušava tri puta kopati dublje i dublje. Četvrti puta ju može piti i pere se njome. Zatim žvače travu. Neki od nazočnih govore: 'Luda je'. Međutim, nakon što je Bernardica uporno dalje kopala oko izvora, on je iznenada obilno potekao. Pretvorio se u izvor koji daje 100 000 litara vode dnevno. Mnogi ga nazivaju 'čudotvornom vodom'. Kasnije toga dana, Bernardica se morala podvrći ispitivanju. Ispitivao ju je carski povjerenik M. Dutour. Međutim, istražitelj nije mnogo saznao iz tog ispitivanja.

Deseto ukazanje – subota, 27. veljače 1858.

Deseto ukazanje odvijalo se u nazočnosti osamstotinjak ljudi. Ponovno je Bernardica pila vodu s izvora koji je sada izbijao u mjehurićima i žvakala je okolnu travu.

Jedanaesto ukazanje – nedjelja, 28. veljače 1858.

Još je više ljudi (1150) nego li dan ranije pratilo Bernardicu do špilje. Šef žandarmerije iz Tarba nazočio je događaju zajedno s tajnikom. Cijelo je zbivanje ostavilo snažan dojam na njega i rekao je da je viđenje trajalo razmjerno dugo. Popodne je Bernardica morala na drugo ispitivanje k carskom povjereniku i šefu policije. Ravnatelj mjesne više škole došao ju je ispitivati u četiri oka. Prije ispitivanja, mislio je da pati od katalepsije, ali se kasnije uvjerio da doista ima viđenja.

Dvanaesto ukazanje – ponedjeljak, 1. ožujka 1858.

Prema podacima policije bilo je prisutno 1500 ljudi. Bernardica je vidjela malu djevojčicu koja joj je rekla da ne nosi svoju krunicu nego

onu od njene bolesne prijateljice. Bernardica ponovno pije s izvora i pere se na njemu. Tada je prvi puta i svećenik bio prisutan. Novo zaređeni svećenik, opat Dezirat, iz Omexa, gradića u blizini špilje Massabielle. Promatrao je Bernardicu pažljivo i iz blizine. Kasnije je izjavio: 'Kakav savršen mir! Kakav savršen spokoj! Kakva savršena svetost! Djetetu je nemoguće izmisliti tako nešto; tako čisto, tako prekrasno ljupko. Osjećao sam se kao na pragu Raja.'

Trinaesto ukazanje – utorak, 2. ožujka 1858.

Ovaj puta bilo je prisutno 1650 promatrača. Bernardic čula je slijedeći zahtjev; *'Idi i moli svećenike da sagrade kapelicu. Želim da ljudi dolaze ovamo u procesijama.'* Otac Peyramale tako se ružno odnosio prema njoj kada ga je ugledala; stoga se sjetila samo pitati za procesije i zaboravila je sve o crkvi. Veoma potresena vraća se navečer k svećeniku pa prenosi njemu i trojici kapelana preostali dio poruke. Župnik joj nalaže da najprije pita Gospu za ime.

Četrnaesto ukazanje – srijeda, 3. ožujka 1858.

Rano ujutro 3000 - 4000 ljudi je nazočno kod špilje, ali ništa se ne događa. Popodne Bernardica se vraća do špilje i u prisustvu stotinjak ljudi ima viđenje. Kao što je tražio župnik priupitala je Gospu za ime. Gospa se samo nasmiješila, ali nije odgovorila. Bernardica vratila k župniku, a on joj je rekao da je luda i prevarena. Međutim, ponovio je svoj zahtjev da Bernardica upita Gospu za ime.

Petnaesto ukazanje – četvrtak, 4. ožujka 1858.

Tržni je dan u Lurdu i zadnji od 15 dana koje je Gospa spomenula pri Trećem ukazanju. Veliko mnoštvo ljudi, njih dvadesetak tisuća pješaci prema špilji. Mjesna policija potpomognuta policijom iz okolnih sela ima pune ruke posla. Bernardica ostaje u špilji tri četvrt sata, sva u zanosu. Zatim odlazi iz špilje, posjećuje župnika i kaže mu da Gospa nije rekla svoje ime nego se samo nasmiješila, ali i dalje želi da se ondje sagradi crkva. Peyermale ustrajava na zahtjevu da Bernardica pita Gospu za ime.

Slijedi izvjesna stanka u ukazanjima koja traje dvadesetak dana. U tom razdoblju Bernardica ne odlazi do špilje. Niti osjeća neki jači poriv da tamo ode. Njoj je to dobrodošao predah u kojemu ona

ponovno zadobiva svoj mir. Ide u školu i sprema se za Prvu svetu Pričest.

Šesnaesto ukazanje – četvrtak, 25. ožujka 1858.

Na svetkovinu Blagovijesti, Bernardica nije odlazila do špilje već tri tjedna. Tek tijekom noći od 24. na 25. ožujka ona odjednom osjeti velik poriv da ode do špilje Massabielle. U pet sati ujutro kreće prema špilji, u pratnji nekih svojih rođaka. Premda je veoma rano, nekoliko ljudi, uključujući šefa policije, nalazi se kod špilje. Čim je Bernardica stigla ugledala je Gospu. Ostala je oko sat vremena u zanosu, gledajući u Gospu. Tri puta je upitala Gospu za ime. Gospa joj se samo nasmiješila; zatim se Bernardica ohrabrila i četvrti puta ju upita za ime! Dobila je odgovor: ***'Ja sam Bezgrešno Začće.'***

Ova Gospina izjava potvrđuje nauk blaženog pape Pia IX. Ona je 'Gospođa odjevena u sunce', Prečista Devica. Naša Gospa je navijestila svoje Bezgrešno Začće sestri Svetoj Katarini Labouré tijekom ukazanja u Rue du Bac, 1830. god. Također je naučila sestru Katarinu Labouré slijedeću molitvu.

O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji ti se utječemo.

Čudotvorna medaljica najprije je nazvana: 'medaljica Marije od Bezgrešnog Začća'. Bernardica nije to razumjela, čak ni nakon svoje posjete župnom svećeniku. Tek popodne, nakon svog razgovora s veoma učenim gospodinom Estradeom, počela je uviđati da je ta Gospa Blažena Djevica Marija.

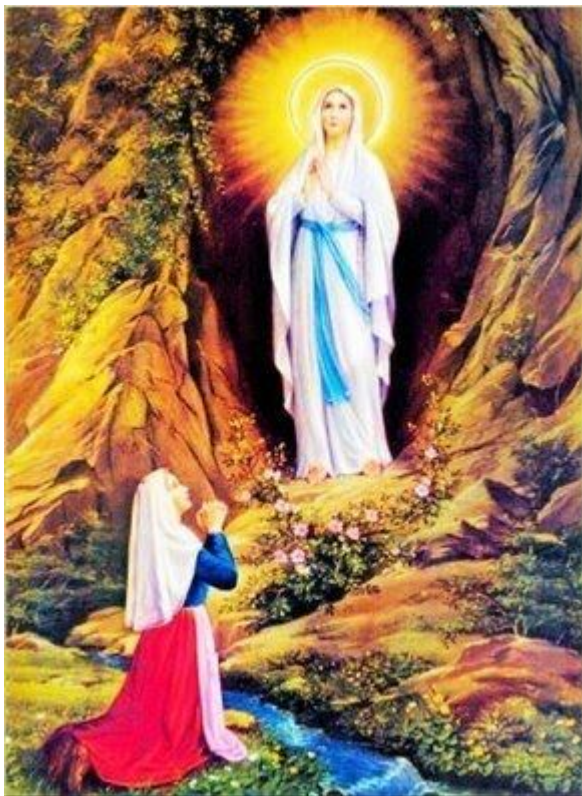
Zatim je ponovno uslijedio predah u viđenjima.

Sedamnaesto ukazanje – 7. travnja 1858.

Bernardica se nekoliko dana ranije ispovjedila i ljudi su očekivali da ode do špilje. To je i učinila. Nosila je kao obično upaljenu svijeću u svojoj lijevoj ruci, a desnom je rukom štitila plamen svijeće od vjetra. U ekstazi koja je uslijedila i trajala 15 minuta, plamen svijeće joj je zahvatio prste. Dr. Dozous nije međutim vidio nikakve opekline i

vjeruje da Bernardica doista vidi ono što opisuje.
Zatim je uslijedio najdulji predah između ukazanja.

Osamnaesto ukazanje – petak, 16. srpnja 1858.

Na svetkovinu naše Gospe od Karmela, Bernardica osjeća veoma jak unutarnji poziv da ode do špilje. Odlazi tamo oko 8 sati uvečer. Još od prethodnog ukazanja vlasti su ogradile spilju sukladno dekretu od 10. lipnja 1858. i zatvorile prilaz spilji. Bernardica je kleknula na drugoj obali rijeke Gave, zajedno sa svojom tetkom Lucijom. Bila je jedno kraće vrijeme u dubokom zanosu, baš kao i ranije, prije nekoliko mjeseci. Kada su ju kasnije pitali što joj je Gospa rekla, odgovorila je: 'Ništa', ali je dodala da Gospa nikada ranije nije bila tako lijepa kao sada.

Nakon ovog ukazanja, Bernardica se ponovno vratila svom uobičajenom životu u vjeri, što za nju znači njegovati potpunu vjernost Bogu, svakoga dana.

Prvo od ovih 18 ukazanja Naše Gospe u Lurdu dogodilo se 11. veljače 1858. Tijekom ukazanja i nakon njih, Bernardica je postala osoba kojoj su se divili, smatrali su ju uglednom, ali su ju i odbacivali! Njenim je roditeljima sve to veoma teško palo. Kako su se ovi jadni ljudi mogli braniti od prijetećih pritisaka javnosti! Međutim, Bernardica je ostala posve normalna. Jednostavna, blaga i odana djevojčica. Ostala je mirna i veoma otvorena duha obzirom na

istraživačke postupke crkve i svjetovnih vlasti, odlučno se opirala njihovu bezobzirnou ustrajavanju, dok im je stalno morala ponavljati o ukazanjima ono što je već rekla. U Bernardici se sazrevala odluka da ode u saamostan. Konačno je odlučila ući u samostan u Neversu, budući da njeno zdravlje nije bilo dovoljno jako da slijedi pravila nekih veoma strogih redova. Tako se ona s ljubavlju brinula za bolesnike i 'nitko ju nije prisilio da tamo ode'.

Sveta Bernardica Subiru u Neversu

U srpnju 1866. godine, Bernardica

želi ostvariti svoju želju biti redovnica. Pridružuje se sestrama Božje ljubavi u Neversu, u Saint-Gildardu

, sjedištu kongregacije. Prije nego li je napustila svoj voljeni Lurd i svoju obitelj, Bernardica je otišla do špilje 14. srpnja 1866. Bernardica je zatim živjela s redovnicama u Neversu po imenu kojeg je dobila na svom krštenju, sestra Marija-Bernarda. Na početku svoga novicijata sestra Marija-Bernarda je ispričala cijeloj kongregaciji redovnica sve o ukazanjima, nakon čega joj nikada više nisu dozvolili da ih spominje. Neke od njenih poglavarica dali su joj da radi niže i neugledne zadatke, da ostane krotka i blaga. Iako je patila zbog ponižavanja, ostala veoma vedra. Na dan polaganja svojih vječnih zavjeta biskup joj je rekao da je njen zadatak moliti. Davali su joj poslove u bolničkim sobama samostana. Bila je dobra i djelotvorna medicinska sestra. Ona sama patila je od astme, dobila je tuberkulozu, osteoporozu a rane joj nisu zacjeljivale. Zbog svega toga mnogo je fizički patila, ali i mentalno, i to svakodnevno. Činila je ono što je naša Gospa tražila u Lurdu: 'čini pokoru i moli za grešnike'.

'Obećajem da ću te usrećiti, ali ne na ovome svijetu nego na idućem'.

Umrla je u srijedu, 16. travnja 1879. god., sa 35 godina. Na smrtnoj postelji, ponovno je potvrdila na zahtjev pape Pia IX. i lurdskog biskupa, pod prisegom, sve svoje izjave o događajima u špilji Massabielle.

Ukazanja u Lurdu u cijelosti je odobrila Sveta stolica 18. siječnja 1862.

Nakon dugotrajnog i strogog procesa, sukladno crkvenom zakonodavstvu, sestra Marija-Bernarda proglašena je svetom. Papa Pio XI. učinio je to 8. prosinca 1933. god. Njeno je tijelo ostalo netaknuto, u staklenom lijesu, u kapelici samostana u Neversu.

